

תת"ע 9028/07/16 - מדינת ישראל נגד הנאשם יפת משה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 פברואר 2017

תת"ע 9028-07-16 מדינת ישראל נ' יפת
משה

לפני כבוד השופטת ענת יהב
בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם יפת משה

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 4.9.16 על פי הודאתו, כי ביום 18.7.16 נהג בכביש 1 על אופנוע כשרישיון הנהיגה שלו פקע תקופה של כ - 6 שנים- בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (סמל סעיף 2036), נהג ברכב מבלי שהיה לו רישיון רכב תקף- בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, (סמל סעיף 5404), וכן עבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא שהיתה בידו פוליסת ביטוח בת תוקף- בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (סמל סעיף 2160).

במועד זה נתבקשה דחייה על מנת להמציא רישיונות תקפים.

ביום 28.12.16 צורף תיק נוסף שבו הודה הנאשם שמספרו 10055-06-16 ואשר עניינו דומה ומייחס לנאשם נהיגה ביום 15.6.16, באותן העבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח.

ביום 27.3.17 הוצגו רישיונות תקפים כאשר הנאשם ריפא את הפגמים לאחר תקופה ארוכה.

ביום 20.2.17 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה:

עומדת על תקופת הפקיעה הארוכה של רישיון הנהיגה ורישיון הרכב וכן על העובדה כי הנאשם נהג בכל התקופה מבלי שהיתה בידו פוליסת ביטוח.

מפנה לעברו התעבורתי המכביד של הנאשם, אשר נוהג משנת 1986 ולחובתו 59 הרשעות קודמות, כמו כן, מפנה לעובדה כי הנאשם ביצע את אותן העבירות והורשע בהן מספר פעמים, כאשר בהרשעה האחרונה, מיום 5.10.16 צירף 3 תיקים שעניינם זהה, שם נגזר דינו ל- 3 חודשי פסילה ורכיבי ענישה נוספים.

המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת מ- 6 חודשים ורכיבי ענישה נלווים.

טיעוני ב"כ הנאשם:

מדגיש את העובדה, כי כיום הנאשם אוזח ברישיון נהיגה תקף, מסביר, כי לדעתו מדובר בעבירה טכנית - פיסיקאלית, הנאשם, לטענתו, הצליח לשלם חובותיו ולהסדירם, כך שמגבלה זו הוסרה לאחר שנים רבות ואין להכניסו מחדש למעגל חסרי הרישיון.

מבקש לאמץ את הגישה בפסיקה אשר דוגלת בענישה הצופה פני העתיד.
כמו כן, מפרט לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה כי הנאשם עובד כשליח וזקוק לרישיונו לצורך פרנסתו.
מפנה לפסיקה התומכת בבקשתו.

הנאשם:

מבקש לראות את התהליך הארוך והמייגע עד להוצאת רישיונו מחדש, וכן מבקש שלא לפסול אותו או לפחות לסווג רישיונו כך שיוכל לנהוג על קטנוע.

דין והכרעה:

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות כאשר בכך פגע **בערך החברתי המוגן**, שהינו כיבוד וציות להוראות שלטון החוק. ערך נוסף חשוב נלווה הוא כי נהיגתו של הנאשם לא היתה מבוטחת, כך שכל פגיעה פוטנציאלית ברכב או בגוף היתה גורמת להטלת ההוצאות על כלל הציבור.

מתחם העונש ההולם בעבירות כגון אלו בנסיבות אותן ביצע, דהיינו פקיעת רישיון נהיגה ורכב תקופה ארוכה הינו בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של 3 - 5 חודשים ופסילה בפועל של 3 חודשים ועד שנת פסילה.

נסיבות ביצוע העבירה, נהיגה באופנוע בכביש בינעירוני בשעה 18:20, מוכיחות כי הנאשם לא השתמש ברכב רק לצורך פרנסתו.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הינן עברו התעבורתי שהינו מכביד ובעיקר העובדה שהנאשם חזר וביצע את אותן העבירות מספר רב של פעמים ובסמיכות זמנים גדולה, כשהוא יודע מהו מצבו המשפטי, כאשר יש בכל אלו מימד בולט של פגיעה באותם הערכים אשר ציינתי לעיל- זלזול ופגיעה בשלטון וציות לחוקים.

לא נעלמה מעיני העובדה, כי הנאשם נפסל ל - 3 חודשים בגין 3 תיקים שעניינם דומה, כאשר רק לאחרונה נסתיימה פסילתו.

לא ברור לבית המשפט, מדוע תיקים אלו לא נצטרפו לתיקים האחרים, שכן היו ידועים לנאשם עוד לפני מתן גזר הדין שם.

הסנגור הפנה לפסיקה, אשר בכל הכבוד, אינה דומה למקרה זה, תיק מס' **8579-06-15 מד"י נ' עווד**, מפי כב' הש' ויטלסון, שם לא נגזר עונש של פסילה בפועל, אולם בחינה של הנסיבות מעלה כי מדובר במי אשר היתה הרשעה אחת בלבד לחובתו.

כמו כן הפנה **לתת"ע 2412-04-13, 2414-04-13 מד"י נ' הרינג**, מפי כב' השופט קנדלפת, אף שם לא נגזר רכיב של פסילה בפועל. כאשר, שם דובר במי אשר עברו התעבורתי אף כבד מזה של הנאשם, אולם, כפי שניתן לראות מטיעוני ב"כ הנאשם, הנאשם שם, ריצה 9 חודשי פסילה קודם לכן ויכול היה לצרף אף תיקים אלו, אולם לא צירף מתוך "טעות".

המקרה שבפנינו אינו כך, הנאשם לא צירף תיקים אלו בכוונת מכוון, כאשר הוטלו עליו 3 חודשי פסילה בגין 3 תיקים

לא ניתן להתעלם מן החומרה במעשיו אלו ובזלזול התהומי תוך סיכון המשתמשים בדרך. אינני מקבלת את טענת הסנגור, בדבר היות העבירה טכנית, ככל שזמן פקיעת רישיון הנהיגה הולך ומתמשך, העבירה הופכת לעבירה ממשית ומסכנת, שכן הנאשם אינו עומד בדרישות משרד הרישוי ואינו נבחן ונבדק ומתבררת כשירותו.

כך גם לגבי רישיון הרכב, תקינותו המכאנית של הרכב הינה משמעותית, שכן לא ניתן לדעת מה מצבו הטכני, וככל שהזמן שהרכב אינו נבדק, הולך ומתארך, כך חוסר ידיעה זו הולך ומתעצם לגבי מצב כשירותו של הרכב לנהיגה ומהו פוטנציאל המסוכנות שלו לנוהגים ומשתמשי דרך אחרים.

לאור כל זאת, מס' הפעמים בהן חזר הנאשם וביצע את אותן העבירות כאשר ממשיך ונתפס על ידי הרשות האוכפת, כשהוא ממשיך ונוהג, ובעבר התעבורתי המכביד, הרי שיש בכל אלו כדי להעצים את אותו חוסר איכפתיות מצידו והזלזול, לא ניתן לסיים תיק זה ללא רכיב של פסילה, אולם זה יעשה תוך התחשבות בפסילה אותה כבר ריצה ובעובדה כי היום, לאחר זמן רב אוחז ברישיון נהיגה ורישיון רכב תקפים, כך שיש אינטרס ממשי כי הנאשם ירצה את פסילתו ויחזור למעגל הנהגים הנוהגים על פי דרישות החוק ונמצאנו מרווחים מכך.

לאור כל זאת אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילה בפועל של 60 ימים, הנאשם יפקיד רישיונו עד ולא יאוחר מיום 1.5.17 .
- הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית השפט עד למועד זה. לא יפקיד, יהא פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.
2. קנס בסך של 1,500 ש"ח. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 26.3.17
3. פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, במעמד הנוכחים.